

Lletres

DIÀVE

LÍDIA PUJOL

1.- MISSATGE

Lletra: Jacques Prévert
Música: Dani Espasa / Lídia Pujol
Traducció al català: Miquel DescLOT

Dani Espasa: Piano
Xavi Lozano: Trens i riau riau
Pep Coca: Contrabaix
Antonio Sánchez: Efectes sonors i zumbador
Michael Weiss: Plats i catxixi
Lídia Pujol: Veu

La porta que algú ha obert,
la porta que algú ha tornat a tancar,
la cadira on algú s'ha assegut,
el gat que algú ha amanyagat.

La fruita que algú ha mossegat,
la carta que algú ha llegit,
la cadira que algú ha capgirat,
la porta que algú ha obert.

La cadira on algú s'ha assegut,
la carta que algú ha llegit,
la cadira que algú ha capgirat,
la porta que algú ha obert.

El camí per on algú encara corre,
el bosc que algú travessa,
el riu on algú es llança,
l'hospital on algú ha mort.

2.- IAIE

Lletra: Jacques Prévert

Música: Òscar Roig

Dani Espasa: Piano

Xavi Lozano: Xeremies, pito de nas

Antonio Sánchez: Cajon, plats

Toni Xuclà: Guitarra de dotze cordes

Pep Coca: Contrabaix

Miquel Gil: Veus

Elvira Prado: Veus

Lídia Pujol: Veu

Giravolteu, giravolteu,
noietes,
giravolteu al voltant de les fàbriques,
aviat hi sereu dintre,
giravolteu, giravolteu, giravolteu, giravolteu.

Les fades que van venir,
entorn dels vostres bressols,
les fades eren pagades,
pels amos de la casa senyorial,
us van dir l'avenir,
i no era pas bonic.

Viureu desgraciades,
i tindreu molts infants,
molts infants,
que viuran desgraciats,
i que tindran molts infants,
que viuran desgraciats,
i que tindran molts infants,
molts infants...

3.- MNÁ NA HÉIREANN

Lletra: P. Ó Doirnín
Música: S. Ó Riada

Maria del Mar Casals: Arpa celta
Lidia Pujol: Veu

Tá bean in Éirinn,
a phronnfadh séad damh,
is mo sháith le n-ól.

Is tá bean in Éirinn,
is ba binne léithe,
mo rafla ceoil,
no seimn théid.

Atá bean in Éirinn,
is níorbh fhearr léi beo,
mise ag léimnigh,
no leagtha i gcré,
is mo tharr faoi fhód.

Tá bean in Éirinn,
a bheadh ag éad liom,
mur bhfaighinn ach póg.

O bhean ar aonach,
nach ait an scéala,
is mo dhaimh féin leo;
tá bean ab fhearr liom.

No cath is céad,
dhíobh nach bhfagham go deo,
is tá cailín spéiriúil,
ag fear gan Bhearla,
dubhfghrána cróin.

4.- L'ARBRET

Tradicional Yiddish
Traducció al català: Maurici Farré
Arranjament del grup

Dani Espasa: Piano
Xavi Lozano: Moxeño
Antonio Sánchez: Plats, efectes sonors
Jordi Rallo: Tables índies
Pep Coca: Contrabaix
Toni Xuclà: Guitarra de dotze cordes
Lídia Pujol: Veu

Hi ha un arbret vora el camí,
vinclat cap a terra,
de l'arbret tots els ocells,
volen ben lluny.

Tres al nord, tres a l'orient,
d'altres cap al sud,
i l'arbret es queda sol,
lliurat al mal temps.

I a la mare jo li dic:
-"Ara no em turmentis,
perquè mare tot d'un cop,
un ocell em torno.

Vull pujar damunt l'arbret,
i vull bressolar-lo,
tot l'hivern i encara més,
amb una cançó".

I la mare diu al fill,
mentre els ulls li ploren:
-"Ai Déu meu! que et gelaràs,
estant damunt l'arbret"

I a la mare jo li dic,
als seus ulls preciosos:
-"Tan se val que vingui el fred,
vull tornar-me ocell".

I la mare fent grans plors:
-"Pren! Déu meu, Senyor!
Pren això, aquest mocador,
perquè no et refredis.

Les sabates són aquí,
mal hivern arriba,
tapa't amb aquest llençol,
no em facis patir.

Pren també l'abric d'hivern,
has perdut el cap,
potser vols ser un convidat,
entre els qui reposen?"

Alça l'ala, tot el pes,
massa, massa coses,
i la mare ja ha vestit,
el petit ocell.

I amb tristesa miro els ulls
de la meva mare,
son amor no m'ha deixat
en ocell tornar-me.

Hi ha un arbret vora el camí,
vinclat cap a terra,
de l'arbret tots els ocells,
volen ben lluny.

5.- LA CANÇÓ MÉS CURTA

Lletra: Jacques Prévert
Música: Dani Espasa
Traducció al català: Miquel Desclot

Dani Espasa: Piano
Xavi Lozano: Ocarina, fiscorn
Antonio Sánchez: Ocells, ampolla de plàstic
Lídia Pujol: Veu

L'ocell que em canta dins el cap,
i em repeteix que jo t'estimo,
i em repeteix que tu m'estimes,
l'ocell del solo sense fi,
el mataré demà al matí.

6.- CANÇÓ EN LA SANG

Lletra: Jacques Prévert

Música: Dani Espasa

Dani Espasa: Piano

Xavi Lozano: Bansuri

En el món hi ha grans llacs de sang,
a on va tota aquesta sang vessada?
La terra gira i gira,
gira amb els seus arbres... els seus jardins...
les seves cases...

En el món hi ha grans llacs de sang,
a on va tota aquesta sang vessada?
La terra gira amb els seus grans llacs de sang,
i tot el que es viu gira amb ella i sagna...

A la terra,
tan se li en fot,
quan gira,
tota el que és viu crida,
d'horror.
Se li en fot,
ella gira,
no deixa mai de girar,
i la sang no deixa mai de rajar...

On va tanta sang vessada?
la sang dels assassinats... la sang de les guerres...
la sang de la misèria...
La sang dels nens torturats tranquil·lament pel
pare o per la mare...

I la sang dels homes torturats a les presons...
I la sang dels homes que sagnen del cap,
a les cel·les dels manicomis...
I la sang del paleta,
quan el paleta rellisca i cau de la teulada.

Molt més tard i tota negra,
una mica de sang s'hi fa veure encara...

7- COMO UNA ESTRELLA

Lletra: Federico García Lorca
Música: Òscar Roig

Òscar Roig: Guitarra, orgue
Lídia Pujol: Veu

¡Al salir de tu casa
para la iglesia,
acuérdate que sales
como una estrella!

8.- BABEL

Música: Òscar Roig

Toni Xuclà: Guitarra de dotze cordes
Brian Dunning: Flauta
Xavi Lozano: Moxeño
Òscar Roig: Programacions
Lídia Pujol: Veu

9.- ROSSINYOL

Tradicional Catalana
Pre-arranjament: Brian Dunning
Arranjament: Dani Espasa
Arranjament de veus "pat": Òscar Roig

Brian Dunning: Flauta
Dani Espasa: Piano. Plats
Toni Xuclà: Guitarra
Antonio Sánchez: Efectes
Miquel Gil: Charles
Lídia Pujol: Veu

Rossinyol que vas a França, rossinyol,
encomana'm a la mare, rossinyol,
d'un bell boscatge, rossinyol, d'un vol.

Encomana'm a la mare, rossinyol,
i a mon pare, no pas gaire, rossinyol.

Perquè m'ha mal maridada, rossinyol,
a un pastor me n'ha donada, rossinyol.

Em fa guardar la ramada, rossinyol,
i he perduda una esquellada, rossinyol.

Un pastor me l'ha trobada, rossinyol,
-"pastor, torna'm l'esquellada", rossinyol.

-"Que me'n donaràs per paga?", rossinyol,
-"un petó i una abraçada", rossinyol.

Rossinyol que vas a França, rossinyol,
encomana'm a la mare, rossinyol.

10.- QUE DESPIERTE LA NOVIA

Lletra: Federico García Lorca

Música: Òscar Roig

Òscar Roig: Guitarra, cors, programacions

Xavi Lozano: Tuba, rastabass

Lídia Pujol: Veu

¡Que despierte la novia,
la mañana de la boda,
que despierte!

Que despierte,
con el largo pelo,
camisa de nieve,
botas de charol y plata,
y jazmines en la frente.

Que despierte,
con el ramo verde
del amor florido.
!Que despierte,
por el tronco y la rama
de los laureles!

¡Ay pastora,
que la luna asoma!
¡Ay galán,
deja tu sombrero por el olivar!

Un árbol quiero bordarle,
lleno de cintas granates,
y cada cinta un amor,
con vivas alrededor.

Despierte la novia,
que por los campos viene
rondando la boda,
con bandejas de dalias
y panes de gloria.

11.- Sombrero

Bonus track
Veu: Rosalia Pujol